

konk. ř. nevztahuje na odložení exekuce nuceným vyklizením místnosti a jelikož exekuční soud k vydání napadeného usnesení ani nebyl příslušným.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu správce úpadkové podstaty.

Důvody:

Dovolací stížnost uznává správnost odůvodnění rekursního soudu, s nímž souhlasí i nejvyšší soud, neboť nejde o právo na oddělené uspokojení z určitých úpadkových věcí (§§ 11 (1) a 48 (1) konk. ř.), tím méně o výkon nuceného prodeje, který ostatně odložit může jen úpadkový soud nebo úpadkový komisař (§ 11 (2) konk. ř.), ale brojí proti tomu, že rekursní soud uložil prvému soudu, by v exekučním řízení pokračoval, míně, že se to přičí § 12 konk. ř. Než dovolací stížnost nemá pravdu ani v tom, jelikož i předpis § 12 konk. ř. týká se jen práv na oddělené uspokojení a v tomto případě o takové právo nejde.

Čís. 7687.

Ustanovení § 289 ex. ř. o nepřípustnosti rekursu neplatí, povoluje-li se úschova zabaveného předmětu po odkladu exekuce nebo po té, když věřitel upustil od dalšího pokračování v exekuci.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1928, R I 1015/27.)

Vymáhající věřitel navrhl uschování dříve jím již zabaveného automobilu povinné z důvodu, že sezona dopravní je takřka skončena, že povinná nesplácela dluh z výnosu dopravy a že další používání auta působí jeho znehodnocení. Prvý soud povolil uschování přes to, že usnesením ze dne 2. července 1927 odložil exekuci prodejem auta a že podle souhlasného tvrzení obou stran a zjištění prvního soudu tento odklad prodeje do 15. listopadu 1927 byl povolen k návrhu povinné, jež jej odůvodňovala tím, že chce z výtěžku dopravy automobilové splácti vymáhané pohledávky, a ježto vymáhající věřitel s tímto návrhem souhlasil. Rekursní soud zamítl návrh na uschování právě z důvodu tohoto souhlasu, ježto vymáhající věřitel věděl o tom, čeho se v návrhu na uschování dovolává, již v době odkladu prodeje a když k odkladu tomu svolil a ježto výsledky šetření neposkytují opory pro to, že povinná se prodejem chce auta zbavit.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolacím rekursem uplatňuje vymáhající věřitel mimo jiné, že rekurs proti povolení úschovy jest nepřípustný podle § 289 ex. ř. a že re-

kursní soud proto neměl vyhověti rekursu proti povolení úschovy. Ale rekurs povinné nelze pokládati za nepřipustný v tomto případě. Povoluje-li se úschova zabaveného předmětu po odkladu exekuce nebo když věřitel upustil od dalšího vedení exekuce, pak se na takové případy ustanovení § 289 ex. ř. podle své tendence nevztahuje. Důvod, proč zákon nepřipouští rekursu proti povolení úschovy, je ten, že úschova slouží k zajištění výsledku exekuce, stejně jako označení zabavených předmětů, a uschováním neděje se újma právům povinného. Ale tam, kde se úschovou má zmařiti slib sečkání s prováděním exekuce nebo výsledek povoleného již odkladu exekuce, kde se tedy porušuje buď formální právo povinného nabyté na odklad exekuce nebo materiální jeho právo ze slibu na nevykonání exekuce po určitý čas, jest situace docela jiná. Tu nedopadají důvody, pro které zákon rekurs proti povolení úschovy v pravidelných případech vylučuje. Proto nutno ustanovení § 289 ex. ř. vykládati v tomto směru způsobem omezujícím podle tendence zákona. V takových případech totiž má sice úschova také zajistiti věřiteli výsledek exekuce, ale nesmí mařiti právo povinného z odkladu nebo ze slibu upuštění od dalšího vedení exekuce, kterých práv povinný jinak nemá, a proto nutno k ochraně těchto práv připustiti rekurs i proti povolení úschovy. Rekursní soud tedy právem vyřídil rekurs povinné věcně.

Čís. 7688.

Ku projednání pozůstalosti cizozemců, záležející pouze ze jmění v cizině, nejsou tuzemské soudy povolány ani tehdy, měl-li zůstavitel v tuzemsku řádné bydliště.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1928, R I 1092/27.)

Vyřizuje žádost Liny S-ové o dodatečné projednání pozůstalosti po Augustě F-ové poukázal soud první stolice navrhovatelku, by vzhledem k tomu, že podle úmrtního zápisu byla zůstavitelka příslušnou do Celovce v Rakousku a že její pozůstalost byla u advokáta Dr. M-a ve Vídni, oznámila soudu onen rakouský soud, jenž jest podle § 105 a 106 j. n. příslušným ku projednání pozůstalosti, jemuž pak bude postoupen úmrtní zápis se spisy ku provedení pozůstalostního řízení. **R e k u r s n í s o u d** napadené usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle stěžovatelčina návrhu ze dne 14. července 1927, patří do pozůstalosti Augusty H-ové pouze movitosti, jsoucí v úschově Dra Oty M-a, advokáta ve Vídni, tedy na území republiky Rakouské, a je nesporno, že zůstavitelka byla státní příslušnicí téže republiky. Již tyto skutečnosti stačí k posouzení otázky, zda je okresní soud v Liberci ku